KOMPOT

ČÍSLO 4

2020/21

Gymnázium
Praha 9, Chodovická 2250
detašované pracoviště
Praha 9, Vybíralova 964

PROJEKT OBČAN, JAK NA TO, PŘÍBĚH A SPOUSTA DALŠÍCH ZAJÍMAVOSTÍ

ÚVODNÍK

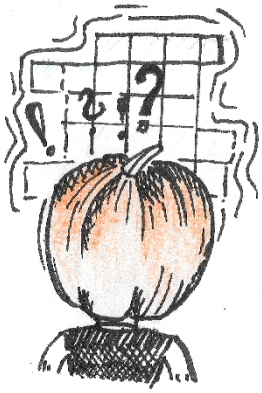

Vážení čtenáři,

čas letí nezadržitelnou rychlostí. Ani jsme se nenadáli a je tu další Kompot! Doufáme, že jste si zasloužené prázdniny, které mimochodem utekly jako voda v potoce, náležitě užili, a s chutí a odpočatou hlavou se pustíte do čtení následujících stránek.

V dnešním čísle se opět můžete těšit na kreativní nápad. Pokud rádi tvoříte, určitě si přečtěte text Jak na to – bomba do koupele. Také zde najdete článek Velikonoční zvyky, kde se dozvíte o spoustě obyčejů, které se tradují od nepaměti. Čtenáře, kteří se těší na další pokračování příběhu Zloděj, můžeme s jistotou ubezpečit, že se v tomto čísle také objeví. Pro všechny, kteří se doma nudí a nemají co dělat, je tu samozřejmě i tip jak se nenudit s inspirací k zajímavému filmu a knize nebo také vtipný komiks. Nově navíc zařazujeme zábavnou křížovku a mnoho dalších skvělých článků. Užijte si patřičně toto číslo Kompotu.

Za celou redakci přejí krásné jaro Alena Hnětynková a Eva Osičková

OBSAH

Život ve škole	3
Putovní kamínky	3
Velikonoční zvyky	4
Jak na to	5
Kultura	6
Příběh	7
Křížovka	9
Komiksy	11

REDAKCE

Redaktoři:

Prima A: Alena Hnětynková, Eva Osičková

Sekunda A: Zuzana Kernerová, Tereza Pavlátová, Sára Poledníková, Kamila Potůčková, Veronika Vlčková, Matěj Kubeš

Tercie A: Kristýna Bartošová, Alice Formanová, Nikola Janeba, Anežka Nosková

Kvarta: Magdalena Pokorná, Natálie Přindová

Technický redaktor: Richard Vacek, Kvarta A

Autorka obálky: Veronika Vlčková

ŽIVOT VE ŠKOLE

BESEDA S MGR. PETREM RŮŽIČKOU

V předmětu výchova demokratického občana se nám v rámci Projektu Občan naskytla možnost přivítat hosta pana Mgr. Růžičku, který s dalšími dobrovolníky (paní Ljudmilou Kreidlovou, Markétou Čekanovou, Alenou Štrobovou, Lenkou Malou a místostarostkou Evou Alexovou) pořádají akci „Pečeme pro počernické zdravotníky“. Jejich cílem je podpořit v této nelehké situaci zdravotníky i v Horních Počernicích a poděkovat jim tak za jejich práci. Pan Mgr. Růžička nám zodpověděl spoustu otázek ohledně našeho vybraného tématu, kdy má naše třída, kvarta A, v plánu pomoct zdravotníkům. Celá akce spočívá v tom, že dobrovolníci napečou především sladké pečivo, jako např. bábovky a koláče a pan Růžička s dalšími dobrovolníky pečivo rozvezou do Rehabilitačního střediska Chvaly, Domova seniorů Bethesda a Zdravotnického střediska Lhotská. Akci původně plánovali jednorázově, ale pravděpodobně 16. dubna by se měla zopakovat. Pokud byste se i vy chtěli do této dobrovolnické akce zapojit, všechny informace jsou k dohledání na facebookové stránce Máme rádi Horní Počernice.

Natálie Přindová

PUTOVNÍ KAMÍNKY

Známe to všichni. Nikam se nesmí, a tak se náš čas strávený na elektronice stále prodlužuje. Okolí nám sice pořád opakuje, že máme jít ven, ale když jsou všechny mimoškolní aktivity zrušené a ani s kamarády se stýkat nemůžeme, tak co vlastně venku dělat? Tak já mám pro vás aktivitu, kterou se jednoduše zabavíte a obzvláště mladší sourozenci, pokud je vezmete s sebou, by ji mohli ocenit. A to hledání kamínků. Tedy, nemyslím tím, že byste měli sbírat kamínky ze zahrady. Jedná se o tzv. putovní kamínky. Jejich princip je jednoduchý. Někdo namaluje kamínek a následně ho schová někde v okolí a dá tak příležitost ostatním, aby ho našli. Nálezce poté kamínek může vyfotit a ve skupině na facebooku se se svým objevem pochlubit. Protože je na každém z nich PSČ, které se k příspěvku připíše, jeho tvůrce ho může dohledat a ví, že kamínek někdo našel. Nálezce ho poté přemístí jinam a kamínek si udělá výlet klidně i na druhou stranu republiky. Zabavíte se tak malováním kamínků a zároveň uděláte radost někomu dalšímu, až je najde. Putovní kamínky si prorazily svou cestu napříč Evropou, takže až se zase začne cestovat a u moře narazíte na malovaný oblázek, budete vědět, o co se jedná. Pokud byste měli zájem si pár takových kamínků namalovat, nejlepší je použít akrylové barvy a na závěr vše přestříkat bezbarvým lakem, aby obrázek přetrval i nepříznivé počasí. Na zadní stranu připište své PSČ. Nemělo by chybět ani logo facebooku a název skupiny, ve které jste (př. #kamínky). A co vůbec nakreslit? To je jen na vás. V případě potřeby na internetu snadno naleznete inspiraci. Hlavní je si to užít a nezapomeňte… Kreativitě se meze nekladou!

Kristýna Bartošová

VELIKONOČNÍ ZVYKY

Velikonoce a jejich tradiční zvyky zná asi každý z nás. Jejich počátek můžeme přiřazovat již ke starým Slovanům. Hlavní svátek se koná vždy v neděli po prvním jarním úplňku. Není to původně z toho důvodu, že v tento výjimečný den Ježíš Kristus vstal z mrtvých. Již v roce nula se totiž Velikonoce slavily. Neodmyslitelně k nim patří malovaná vajíčka a proutěná pomlázka, ale to už jistě víte. V tomto článku se vás pokusíme nadchnout, abyste zkusili i méně obvyklé zvyky.

Jedním ze spíše netradičních zvyků je házení nožem na míč upletený z volských chlupů. Chlapci celý rok sbírali volské chlupy, z nichž na jaře upletli míč. Na něj poté házeli nože. Komu se podařilo hodit nůž nejblíže míči, házel pak míčem znovu, ovšem na vejce. Kdo trefil nejvíce vajec, mohl jich nejvíce sníst.

O Velikonocích se často jedla pučálka, což je jídlo z naklíčeného hrachu. Ten se nejčastěji smažil a jedl posolený nebo nasladko s rozinkami.

Škaredá středa se vyznačovala tím, že se vymetaly komíny a připravovalo jídlo, které mělo vypadat ošklivě. Také se nikdo nesměl mračit, protože by mu to zůstalo po celý rok.

V Orlických horách se na Zelený čtvrtek házel chléb s medem do studny, aby nikdy nevyschla. Hospodyně musely před východem slunce zamést dům a prach odnést na křižovatku, aby v domě nebyly blechy. Dále se jedly jidáše s medem. To mělo chránit před hadím uštknutím. Někde se také zvoní paličkou o hmoždíř, aby stavení opustil hmyz a myši.

Na Velký pátek lidé brzy vstávali a omývali se rosou, aby nebyli nemocní. Chlapci se snažili ústy vylovit z rybníku kamínek, který potom hodili levou rukou za sebe, aby je nebolely zuby. Textilníci předli pašijové nitě, ty pak chránily před blesky a zlými duchy. Nesmělo se pracovat na poli ani v sadech, aby se nehýbalo se zemí. Jíst se mohly jen ryby. Kdo rybu neměl, upekl pečivo ve tvaru ryby. Nesmělo se nic půjčovat, protože vypůjčené věci mohly být očarované.

Křížky z ohořelých dřívek se vytvářely na Bílou sobotu a nosily se na pole, aby bylo úrodné a louky se posypaly popelem. Často se také dávaly uhlíky za trám domu, aby chránily před požárem. Bílila se stavení a rodiče věšeli na stromy preclíky, které potom děti hledaly, byl to prý dárek od lišky.

Na Boží hod velikonoční dal hospodář kousek svěceného mazance, víno a vejce poli, zahradě a studni, aby byla úroda, voda a ovoce.

Pokud byl přestupný rok, mohly na Velikonoční pondělí dívky vyšlehat chlapce. Dříve se také vyšlehával dobytek, aby byl zdravý a bylo z něj hodně užitku.

Někdy si říkáme, jak si takovéto podivné zvyky mohli lidé vůbec vymyslet, natož je používat. Být členem lidstva s takto rozsáhlou fantazií je, alespoň pro nás, čest. Je pěkné, že se některé zvyky dodržují dodnes. Važme si toho a udržujme je také nadále.
Pěkné Velikonoce přeje Kompot!

Alena Hnětynková, Eva Osičková

JAK NA TO

ŠUMIVÁ BOMBA DO KOUPELE

Budeme potřebovat: 100 gramů jedlé sody, 50 gramů koupelové soli, 50 gramů kukuřičného škrobu, 50 gramů kyseliny citronové, 2 lžíce olivového oleje, zhruba tři kapky esenciálního oleje, jednu lžíci vody, pár kapek potravinářského barviva (nemusí být), okvětní lístky, např. růže (také nemusí být), formičky na bomby do koupele, pokud nemáte, lze nahradit např. tvořítky na led nebo formičkou na muffiny, dvě misky, jednu větší a jednu menší, dvě lžíce.

1. Do větší misky dejte všechny suché suroviny. Tedy jedlou sodu, koupelovou sůl, kukuřičný škrob a kyselinu citronovou. Pořádně je smíchejte lžící. Pokud chcete, můžete také přidat potravinářské barvivo (v tom případě ho pořádně vmíchejte) nebo okvětní lístky.
2. Do menší misky popřípadě hrníčku smíchejte všechny mokré suroviny – 2 lžíce olivového oleje, pár kapek esenciálního oleje a lžíci vody. Pořádně vše promíchejte.
3. Do větší misky velmi opatrně a pomalu přidávejte mokré suroviny. Postupujeme tak, že dáme vždy kapku mokré směsi a pořádně promícháme. Pokud mokrou směs přidáme rychle, tak připravovaná bomba vyšumí už nyní a ve vaně nebude fungovat.
4. Když jsme pomalu a po částech přidali mokrou směs, tak nynější směs promícháme a promačkáme rukama. Takto vypracovanou směs plníme do formiček, které máme doma. Pořádně ji do formiček napěchujte. Dejte zhruba na hodinu odležet.
5. Vyjměte z formiček a máte hotovo. Doporučuje se ještě bomby nechat dva dny odležet, v pytlíku nebo třeba uzavíratelné misce. Ale pokud jste nedočkaví, můžete je použít již první den. Užijte si svou relaxační koupel!

Text a foto: Tereza Pavlátová

KULTURA

TIP, JAK SE NENUDIT (BĚHEM KARANTÉNY)

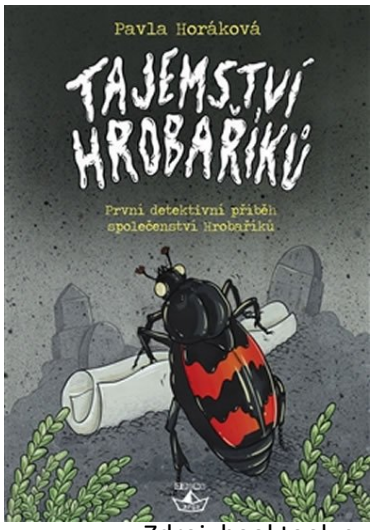

Zdroj: booktook.cz

Zdravím všechny, kdo zavítali k tomuto článku. Tentokrát jsem si ho pro vás připravil já společně s Kamčou Potůčkovou. Kniha, kterou jsem vybral, se jmenuje Tajemství hrobaříků

Jedná se o první díl detektivních příběhů pro děti od autorky Pavly Horákové, se kterou jste si mohli přečíst rozhovor ve třetím čísle. Kniha vypráví o čtyřech dětech, které se spolu seznámí s pomocí tajemné paní Anežky. Děti se jmenují: Vojta, Šimon, Evžen a Klára. Později se k dětem ještě přidá Evženova sestra Alžběta, ale všichni ji říkají Běta. A teď ještě důvody, proč byste si knížku měli přečíst: kulturně Vás obohatí, vtáhne Vás do děje takovým způsobem, že nebudete schopni přestat číst! A navíc američtí vědci zjistili, že tato knížka obsahuje vše, co si řádný čtenář může přát (dělám si legraci), ale vážně, tuto knížku jsem přečetl za jeden večer, už ji mám přečtenou asi desetkrát, ale stále nevím, co se stane na příští stránce. Uvnitř knihy je spousta detailů, které Vás donutí knížku si přečíst znovu.

Matěj Kubeš

Dokumentární film, který bych Vám ráda v tomto čísle představila, se řadí k nejúspěšnějším českým dokumentům v historii. Jedná se o snímek V síti od režisérů Víta Klusáka a Barbory Chalupové. Na ten jsme se mohli v kinech podívat už od února minulého roku.

V síti má za cíl poukázat na zneužívání nezletilých na internetu. V dokumentu si zahrály tři plnoleté mladistvě vypadající herečky: Tereza Těžká, Anežka Pithartová a Sabina Dlouhá. Přes falešný profil dvanáctiletých dívek je na sociálních sítích během deseti natáčecích dnů osloví 2458 potencionálních sexuálních predátorů, se kterými herečky chatují a telefonují přes videohovor. U všech online schůzek je přítomen psycholog, sexuoložka, právník a kriminalista. Ke konci filmu se ještě podíváme, jak vypadaly schůzky v kavárně, kde bylo nainstalováno několik skrytých kamer a mikrofonů.

Zdroj: najbrt.cz

I když se jedná o dokument, objevuje se zde mnoho zvratů a událostí, které bych rozhodně nečekala. Ukáže se, že lidé, kteří se tváří jako kamarádi, většinou kamarády nejsou. Ale existují i výjimky? Kolika procent dětí se zneužívání na internetu týká? Na to a na mnoho dalšího se můžete podívat na www.ceskatelevize.cz/porady/12360773574-v-siti/ (verze 15+). Bohužel V síti: Za školou určené pro děti od 12 let není zatím online ke zhlédnutí.

Kamila Potůčková

PŘÍBĚH

ZLODĚJ – NOČNÍ MŮRA

Poplácal jsem Maxe, aby se uklidnil, byl totiž vylekaný z toho nadávání, nasedl jsem na něj a vydal se rovnou směrem domů do paláce. Cestou mi přišlo celkem líto mé chůvy, nebyl jsem na ní příliš hezký, ale stejně jsem byl pořád naštvaný, protože mi lhala přímo do očí. Také jsem přemýšlel, za jakým účelem by mohl můj otec nechat postavit tu zeď, ale nic mě nenapadlo, tak jsem se rozhodl, že se zeptám soukromého učitele, protože otec by mi asi stejně nic neřekl.

Když jsem dojel do stáje, seskočil jsem z Maxe, sundal mu sedlo a ohlávku, dal mu pár jablek, která jsem našel v košíku, který jen tak ležel u dveří, párkrát ho pohladil a poplácal a poté jsem vyrazil do svého pokoje. Chtěl jsem tam být co nejdříve to šlo, protože jsem se potřeboval ještě trochu uklidnit a odpočinout si.

Plížil jsem se pomalu chodbou k pokoji, tak aby si mě nikdo nevšiml. Samozřejmě si mě všimlo pár sluhů a stráží, ale to mi nevadilo. Když jsem byl jen asi deset kroků od pokoje, rozeběhl jsem se s touhu vběhnout tam a zavřít za sebou dveře. K mému překvapení, ale zároveň i smůle se na poslední chvíli před dveře rychle postavila vysoká postava a tím mi zatarasila vchod. Málem jsem do ní narazil, ale zabrzdil jsem naštěstí včas. Zvedl jsem zrak a pohlédl postavě do obličeje, byla to ta osoba, kterou jsem jako jedinou nechtěl potkat. Byl to můj otec, který se na mě koukal mrazicím pohledem.

„A-ahoj tati, potřebuješ něco?“

„Zaprvé, po chodbách se neběhá a za druhé, kde jsi panebože byl?! “

„J-já?“

„Ano ty, kdo jiný.“

„Já jsem byl u tety na návštěvě.“

„Myslíš u chůvy?!“

„Ano, je na tom něco špatného?“

„Ano, buďto mi řekni, že někam jdeš, nebo se vrať do oběda!“

„Ano, otče.“

„Dobře, v pořádku, teď si jdi, kam chceš, já mám ještě nějakou práci.“

„Děkuji,“ odpověděl jsem a vešel do pokoje. Zabouchl jsem za sebou dveře a poté se rozplácl na posteli, dnes se toho stalo docela dost a já byl vším vyčerpán, tak jsem se rozhodl, že půjdu rovnou spát, i když bylo jen sedm hodin večer. Udělal jsem si všechnu hygienu a zachumlal se do postele, snažil jsem se na všechny dobré i zlé věci, které se dnes přihodily, zapomenout, nebo si je alespoň nepřipomenout. Kupodivu jsem asi po patnácti minutách usnul.

„Dnes je velmi důležitý den, protože bude korunován můj syn Karel II.,“ pronesl můj otec. Poté ke mně přistoupil, sundal si korunu a nasadil ji mně. Stiskl mi ruku, zvedl ji a zakřičel: „Hip, hip, hurá našemu novému králi!“ Poddaní, kteří stáli všude, kam se jen ohlédneš, začali opakovat otcova slova: „Hip, hip, hurá našemu novému králi, hip, hip, hurá, hip, hip, hurá!“ Otec naznačil, aby všichni přestali a dali mi slovo. Popošel jsem více dopředu a zvolal: „Já, váš nový král Karel II., dnes v tento slavnostní den ruším Velkou kamennou zeď!“ Jakmile jsem dořekl tato slova, zeď se rozpadla a za ní se objevil nádherný veliký les.

Všichni poddaní s ohromnou radostí začali tleskat, výskat, a někteří z nich dokonce běželi směrem k lesu. Můj otec měl obrovský úsměv, a jako by ztratil rozum, se začal hnát s ostatními k lesu. Já se jen smál a koukal se na překrásný les, v té chvíli jsem spatřil padat obrovský strom přímo na otce. Než jsem stačil zareagovat, strom se zřítil a následovala obrovská rána, jako kdyby se rozbila obrovská porcelánová váza.

Bleskově jsem se posadil, byl jsem celý zpocený a udýchaný, najednou jsem si uvědomil, že to byla jen noční můra. Snažil jsem se uklidnit, tak jsem se začal pravidelně nadechovat a vydechovat. Když jsem se alespoň ždibec uklidnil, tak jsem se koukl na hodiny, bylo špatně vidět, protože byla tma jak v pytli, ale odhadl jsem, že jsou asi dvě hodiny ráno.

Už jsem byl docela v klidu, podíval jsem se na dveře, byly pootevřené, ale najednou se mé oči zastavily a hleděly na malé těleso, které leželo za dveřmi na chodbě, odrážely se od něho měsíční paprsky a najednou jsem uviděl ještě jedno podobné velikosti. Když jsem se podíval pořádně, tak jsem si uvědomil, že to jsou jen střepy z porcelánové vázy. Po celém paláci bylo smrtelné ticho, ale najednou jsem zaslechl opatrné a pomalé kroky nějaké postavy.

V tom okamžiku jsem si uvědomil, že ve dvě hodiny ráno bude asi těžko nějaký sluha něco uklízet, spíše krást!!

Text Nikola Janeba, obrázek Zuzana Kernerová

KŘÍŽOVKA

			D									
				N								
		E										
				O								
					T							
				O								
					R							
	Y											
				T								
				Y								
					E							
	L											
				D								

1) ČÍSLO MENŠÍ NEŽ DESET
2) PŮVODNÍ OBYVATELÉ AMERIKY
3) NEJLEPŠÍ PŘÍTEL ČLOVĚKA
4) BYL S NÍM ROZHOVOR VE 2. ČÍSLE KOMPOTU
5) JIŽNÍ PÓL
6) MĚL ARCHU
7) PROTIKLAD BÍLÉ
8) NAŠE ŠKOLA SE NAZÝVÁ _____ CHODOVICKÁ
9) JSOU RYBÁŘSKÉ
10) OSOBNÍ ZÁJMENO
11) STOJÍŠ JAKO TVRD_ Y
12) KAŽDÝ DEN TO POUŽÍVÁME K DISTANČNÍ VÝUCE
13) POSILOVACÍ CVIKY NA RUCE
14) MUŽSKÉ JMÉNO

BÁSEŇ

NEBESKÉ PERLY

Na nebi se skví
perly nebeský.

Každá někomu náleží,
a když zemře,
tak vyhoří.

Každá někomu náleží,
a podle hodnoty v životě,
na nebi vždy zazáří.

4.4.2021
Magdalena Pokorná

KOMIKS

PJETKA
2. díl
V. Věčková, 2.A
Ach jo, to zase ta blbá škola
Možná když si vypnu kamery a nikdo mě neuvidí...
PO CHVÍLI...
A teď Lili Vy... jmenuj zvířata žijící v Asii
Dingo, lítající mrkev...
Prosím?! Legrace si ze mě dělat nebudeš!
TO bylo nepřípustné!!!
Přihlaste se, kdo to byl! A ty máš...
he?
PETKU!!!
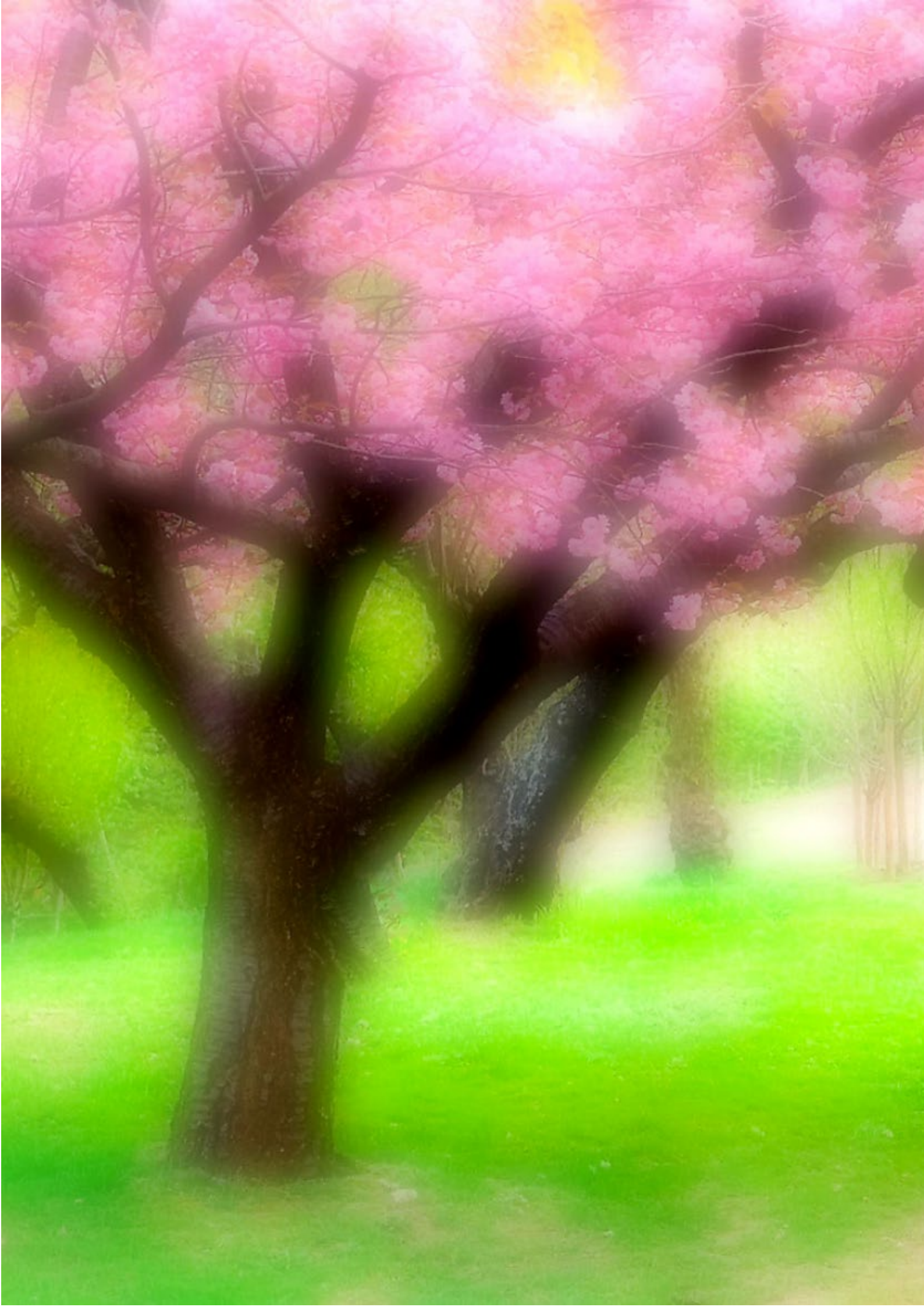
AH, KONEČNĚ...
VELIKONOCE, SUPER DEN...
TEDY HLAVNĚ
PRO KLUKY.
O NĚKOLIK HODIN POZDĚJI:
11:59
12:00
PO
LK
VESELÉ VELIKONOCE
ALICE FORMANOVÁ 3.A